

РЕШЕНИЕ

№ 4560

гр. София, 08.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 17.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3678** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Г. Н. Т. с ЕГН [ЕГН] срещу акт № В1772446 от 30.03.21 год. на оператор в звено „Зелена зона“ в ЦГМ ЕАД, с който на основание чл. 167, ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата е приложена принудителна административна мярка - принудително задържане на пътно превозно средство – лек автомобил “М.” с рег. [рег.номер на МПС], чрез техническо средство. Иска се от съда да отмени изцяло обжалваната ПАМ като незаконосъобразна и постановена в противоречие с административно-производствените правила, както и при липса на вина.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът - В. Н. - „контрольор автомобилен транспорт“ в [фирма] [населено място], редовно уведомен, се явява лично и се представлява от адв. Г., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение и желае присъждане на направените разноски.

От фактическа страна:

На 30.03.21г.В. Н. - „контрольор автомобилен транспорт“ в [фирма] [населено място]

поставя на моторното превозно средство –лек автомобил “М.” с рег. [рег.номер на МПС] , техническо средство за принудително задържане (скоба), поради паркиране на в “зелена зона”, без да е заплатена дължимата на основание чл. 99, ал. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) цена за паркиране. За мярката е издадено „съобщение №В1772446“, поставено на автомобила.

По делото е приет като доказателство талона, който е бил поставен на вътрешното стъкло на автомобила с отбелязани датат и час за периода от време на платено паркиране. Отбелязването е направено с химикал, като е нарушена целостта на скреч покритията в областта на съответните ден, месец, година и час.

На с.д. Жалбоподателя Т. заплаща санкцията „скоба“ в размер на 30 лв. за паркирания лек автомобил

На 05.04.21г. Жалбоподателя Т. обжалва този акт, поради което е поставено началото на настоящото съдебно поризводство.

Правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срок от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

По въпроса за валидността на процесната принудителна административна мярка, съдът намира, че същата е наложена от компетентен орган, предвид следното:

Съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Според чл. 124 НОДТСО оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество [фирма] по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП. Със Заповед №СОА18-РД95-454/03.08.2018г., кметът на СО е одобрила Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип "скоба". С посоченият акт/т. 2/ кметът на СО е възложила на ЦГМ да упражняват правомощията по чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП. Изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инструкция за работа на служителите на длъжност "Контрольор автомобилен транспорт" и "Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор" в сектор "Принудително задържане" от отдел "Паркиране" на дирекция "Паркиране и мобилност" по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране - "синя зона" и "зелена зона" /Инструкцията/, в която е регламентирал действията на длъжностните лица по прилагане на принудителната административна мярка. Видно от приложеното по делото допълнително споразумение, ответникът е бил назначен на длъжност "контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор" в [фирма], с оглед на

което съдът приема, че същият е бил компетентен да наложи атакуваната ПАМ.

В случая, за да бъде приета за законосъобразна процесната принудителна административна мярка е нужно изпълнението на следните кумулативни предпоставки: да е било извършено паркиране в обхвата на зона за платено почасово паркиране и да не е заплатена дължимата цена за това.

Съгласно чл. 99 от ЗДвП, в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието, като местата за паркиране по ал. 1 се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране. От приложените схеми, както и Заповед №СОА-РД95-502/29.12.2020г. се установява безспорният между страните факт, че [улица] попада в определения за "зелена зона" режим на почасово платено паркиране.

Спорният по дело въпрос е свързан с втората предпоставка, а именно – платил ли е жалбоподателят дължащата се такса към момента на задържането на автомобила.

Видно е от представения по делото талон №8052997, за който страните нямат спор, че е бил поставен на предното стъкло на паркирания в зоната автомобил, същият е бил отбелязан от водача, като това е направено със химикал със син цвят на мастилото, при което и в резултат от натиска е нарушена целостта на скреч покритията в областта на съответните ден, месец, година и час.

Според административния орган, извършено по този начин отбелязването е в нарушение на нормативно определения ред, тъй като водача е следвало да извърши отбелязване чрез изтриване в съответната част на талона на скреч зоната.

По инициатива на ответника в с.з. Е разпитан св. К., служител в ЦГМ ЕАД, който разчете в с.з. Информацията на талона, съобразно отбелязването в нея, като заяви, че с оглед извършеното отбелязване на талона, същият следва да се счита за вече използван и е невъзможно бъдещото му използване.

С оглед събраните доказателства съдът намира, че жалбоподателя е изпълнил задължението си заплащане на дължимата за паркирането в съответната зона сума и поради това налагането на глоба в размер на 30 лв. За незаплатено паркиране противоречи на закона. Съдът намира, че извършеното от страна на органа тълкуване на относимата нормативна уредба е неъответно на закона и преследваната цел. Това е така, тъй като изискването за заплащане на такса за съответната зона, следва да се счита за изпълнено, при всички случаи в които е нарушена по механичен начин целостта на скреч покритието в съответната част на талона. Това е достатъчно за да се приеме, че е извършено надлежно действие от страна на водача, доколкото чрез нарушение на целостта на скречовото покритие в определените за това зони първи талона неизползваем за бъдещо ползване, в какъвто смисъл са и показанията на свидетеля К. в с.з.

Тук следва да се уточни, че законово регламентираната цел, която се преследва с прилагането на ПАМ по чл. 167, ал. 2 т. 2 от ЗДвП, е заплащане на такси, а не блокиране на МПС като самоцел при очевидно несъобразяване с конкретните обстоятелства. Ето защо, съдът намира, че наложената ПАМ не е насочена за постигане на законовата цел, с оглед на която е регламентирано ограничението и е постановена не в съответствие с целта на закона.

По изложените съображения, жалбата следва да бъде уважена.

При този изход на делото на ответинка се дължат разноси в размер на 310 лв., съобразно представения по делото списък на разноси и доказателства за действителната им дължимост.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Г. Н. Т. с ЕГН [ЕГН] акт № В1772446 от 30.03.21 год. на оператор в звено „Зелена зона“ в ЦГМ ЕАД, с който на основание чл. 167, ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата е приложена принудителна административна мярка - принудително задържане на пътно превозно средство – лек автомобил “М.” с рег. [рег.номер на МПС] , чрез техническо средство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в двуседмичен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ :